

Disznóölés.

1. Körelg a fél anyjok, nem eszik a huro,
Gután már nem lesz kövőbb a disznó,
Tehát leöljük holnap, adunk egy kis bort,
Adott Isten birák, kerumplit és egy kis bort.
Vagy sokta mondani a magyar jó garda,
Melybe nem áll ellent felesége Nagda.
Van is sürgős-forgás egész nap a hárnál,
Apraja és nagya valamit, mind csinál. -

2. Előbb is a garda összeszedi kesit,
Eletlen bárdját és nyeletlen fejszéit.
Hajtja a koszorút Takya gyermek vigan;
Küggyűk pirosarcra, mint a pipacs olyan.
Vurul és öblinget a jó háziasszony,
Ípibe segít neki: szomszéd- és cingyasszony;
Tájakat, faedényt, farekakat, bögréit,
Lábast, üstöt és tudja Isten mifélek.

3. Az őrmoz Pistá hegyes peckeket* csinál,
Míg a derék Rati; az eladó leány
Küvélyk paprikát for, söt meg sregfüsröget;
Miket a legkissebb lány sorba kerdéget.
Es hogy ő is kapjon a disznó füléből
Visszatitja a hágy mák nem épp jó kedvetől,
* tájszó: speidli

Mert hisz már itt az est, és majd holnap reggel.
Alussznak szépen, telve reményekkel.

4. Másnap allig virad skondul meg' karang;
Imára hioní föl, csend van is semmi pang.
Csak a disznót-ölök keltek és nyüszögnek,
Lassan végezve a szükségesebbeket.
Míg végre kimennek, mondhatni nagy haddal;
A hidas elébe füles farkakkal,
Is szépen kicsalják a jó kövér hízót;
Lefülelik gyorsan, mert hisz már sül hízott.

5. Ukkor a gyors garda előveszi kését;
Bemártja szűgyébe, hogy érinti szivét.
Is már a másik percben türoszlopban áll;
Körültette két gyermek nyugtalanul vár.
Is allig, hogy lepállott szőre is körme,
Már hiányzik rövid farka és két füle,
Mert a pajkos Palkó már nehezen várta,
Hogy ő azt a lespecsenyit megrághassa.

6. Vele ő volt első ki a disznóból ett.
A legkissebb leány mást kapott a helyett.
Nagy adóggal vannak igen elfoglalva,
Míg szép pirosra sül a derek nagy mancsa.
Már most, ha akarják porhatják mindjárt is;
Van elég melegük, és megfőtt a riss is.
Így sül a háriasszony dolgait végezve
Is kimegy a disznóhoz azt körül nézve.

7. Már rég látta, hogy bontja a garda gyotsan
és hogy szép gyermeke egytől-egyig ott van.
Ki akarnak ök ma rekkolni magokkal,
Arst haladnak annyira a dologgal.
Hogy is ne? hiszen estére lesz majd a tor;
Nagyon jól szoktak ök mulatni olyankor.
Isznak isznak a mennyi csak belejök fét,
Mert halács van olyankor, nem pedig kenyér.

8. Alig, hogy este lön, túl estek a bajon;
Most már nyugton pipál ^{szívél} az udvaron, ...
Mert mindent elvégre helyesen a garda;
Kárja vendégeit a meghívott torra.
és mire ^{matz} össze gyűltek vacsorára;
Rég megsült a hurka, rétes és pogácsa.
Lébb is hát hozzák nagy talban a levest,
Arutan a káposztát, kúst, hurkát és rétest.

9. Kégyül a pogácsát, pampuskát és almát,
Mikből kendőjökben visznek hara egy párt.
Aroma és cingyasszony; sógot és testvér;
Isznak, isznak annyit, mennyi belejök fét.
Kégre elméletik az ejnek nagyobb részre.
Hara felé mennek hosszú biccsik vére;
A szives gardától és gardasszonytól,
Kiknek kijutott ma a sok jó dologból.
Váshibák.

5. vers 1. sor Ekkor a gyors garda h. Kün arutan a garda.
8. - vers 8 " Arutan h. Arutan.

É. d. 30. 1880.

d.)

1157.

IV

Selige:

"A disznóhús nagyon jó irü";

Szereti minden magyar véru."